

det ærede Medlems Hensigt, men jeg har set Hundreder af det ærede Medlems egne Meningsfæller, som have betragtet de Signaler, han gav i den Hensigt, at de skulde være en Dæmper paa Vølgerne, som netop værende et Tegn til at begynde paa Hujen, Piben og Skrigen. Jeg tvivler ikke om, at det har været det ærede Medlems Hensigt at bringe Temperaturen ned til Minimum, men jeg tilstaar, at jeg fik det Indtryk, at det ærede Medlem arbejdede godt paa at bringe den op imod Røgepunktet. Jeg nævner dette, fordi jeg nødig vil have, at det ærede Medlem skulde forblive uvidende om, at hans gode Hensigt er bleven misforstaaet, og jeg nævner det særlig, da det jo kan tænkes, at Høire fremtidig atter holder Møder, som det ønsker at holde for sig selv, for at saa det ærede Medlem kan vide, at naar Høire holder Møde, hvortil de ikke indbyde andre end sig selv og deres Meningsfæller, saa ønsker det ikke ubudne Gæster, og i alle Tilfælde stoler det paa, at Lovens Arm vil altid være stærk nok til at kunne hævde Ro og Orden, dersom man skulde forsøge paa Uro, og saa trænger Høire ikke til Beskyttelse af det ærede Medlem, særlig ikke, naar der er et saadant Misforhold mellem det ærede Medlems fortrinlige gode Hensigter og de Gvner, han har til at gjøre disse Hensigter tydelige og anstuelige for Alle. Det ærede Medlem kom altsaa frem med forskellige Oplysninger, men da jeg har det Indtryk, at Farven i hans Fremstilling er en noget anden end den, jeg anser for den rette, anser jeg det for tvivlsomt, om det ikke gaar lige saadan med en hel Del af hans øvrige Fremstilling, og derfor mener jeg, at der ikke er nogen Grund til nu at fælde nogen Dom over Administrationen, for man i alle Tilfælde har hørt de Paagjældende svare, og derfor kan jeg ikke slutte mig til den Dom, han udtalte; tværtimod, jeg maa finde den ubillig og uretfærdig. Naar nu det ærede Medlem kom til det Resultat, at hans Fremstilling viste, at vi i Bund og Grund vare paa Afveje, og fandt Marsagen dertil at være den, at vi havde en politiserende Regjering og ikke en regjerende Regjering, maa jeg dog bringe i det ærede Medlems Grundring, at dersom dette er sandt, er det ogsaa sandt, at forsaavidt angaar den Del af Lovgivningsmagten, som er her tilstede, have vi ogsaa kun en politiserende Lovgivningsmagt, men ikke en lovgivende Lovgivningsmagt, og det er et Spørgsmaal, om det, at Folkethinget selv gennem sin Visnepolitik har fjernet sig fra Lovgivningsmagten, ikke er en Svækkelse, et Uheld for Landet, ikke er en Tilstand, som det vil være Alles Pligt snarest mulig

at bringe os ud af. Naar nu det ærede Medlem som Konsekvens af det Hele sagde, at Moralen var: Lad os være sparsommelige, lad os bevilge med Eksternanke, saa tilstaar jeg, at det troede jeg, vi ogsaa havde gjort de andre Nar. Jeg troede, at Folkethinget altid havde bevilget med Eksternanke, saa at en særlig Forøgelse i denne Eksternanke ikke var nødvendig. Jeg forstaar imidlertid, at „der langent Medde kurzer Sinn“ dog egentlig nærmest var den, at Sparsommeligheden skulde vise sig ved de forestaaende Finantslovsforhandlinger, og at det i det Hele skulde være Samlingens Taktik at vise stor Sparsommelighed, især paa § 26. Naar, jeg skal ikke sige Noget derom allerede paa Sagens nuværende Trin, undtagen det, at efter de Motiver, der bleve fremsatte igaar, syntes det mig ikke, at der er nogen tilstrækkelig Grund dertil; thi i det, der kom frem fra det ærede Medlem derom, var der efter min Opfattelse i Virkeligheden en hel Del Overdrivelse. Han sagde, at Budgettet udiiste en Udgift af 51 Millioner Kroner og at deraf gik en 20 til 30 Millioner Kroner til Forsvarsvæsenet, og saa henlyttede han Veligheden til senere at nævne 27 Mill. som den virkelige Udgift. Men ser man efter, hvorledes disse 27 Mill. ere komne frem, tilstaar jeg, at det er overordentlig vanskeligt at finde dem paa Budgettet, thi paa Budgettet findes der af militære Udgifter under § 22 — jeg skal kun nævne runde Tal — 9,316,000 Kr., paa § 23 6,210,000 Kr., paa § 26 for Krigsministeriets Vedkommende 1,988,000 Kr. og for Marineministeriets Vedkommende 1,749,000 Kr.; det giver 19,263,000 Kr. Ja, de Herrer ville sige, at det er ikke nok, at vi beregne dette, men at vi maa tage adskillige andre Udgifter med, som ville findes paa Budgettet. Lad os da tage under Pensionerne, hvad der er militære Pensioner, det bliver om trent 1,300,000. Lad os tage Underklassernes Pensionering, det bliver 433,000, Invalidforsørgelse 430,000 Kr. Lad os tage Udgifterne under Indenrigsministeriet til Inkwarteringsvæsenet, 326,000 Kr. og under Justitsministeriet til Udskrivningsvæsenet 196,000 Kr., det bliver til sammen 2,685,000 Kr. Lægger man dette sammen bliver det 22,948,000. Dette er nu ikke 27 Millioner, men dertil maa man erindre, at Gud og Hvermand jo veed, at i det, der forlanges paa § 26, bliver der altid et Par Millioner knuppet af, som man altsaa fornuftigvis gjerne kan regne fra. Nei, skal man op til 27 Mill. — og det er jo det, det ærede Medlem gjerne vil — maa man tage en hel Del andre Udgifter med, som han nævnte;